

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 187

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 martie 2016

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 854 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale pct. III lit. A din Normele metodologice din 14 ianuarie 2011 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010	2-4		
Decizia nr. 878 din 15 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. II art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și ale art. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	4-7		
Decizia nr. 880 din 15 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1 ²) lit. b) pct. (ii) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora	7-9		
Decizia nr. 881 din 15 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008			
		privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și a celor ale art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	10-11
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		104. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Bărbulești, Ciochina, Grindu și Valea Măcrișului, județul Ialomița	12-14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.970/2015. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSCI0153 Pădurea Glodeasa	14
		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		541. — Decizie privind sancționarea Societății NEW VISION BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare-reasigurare	15
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		152. — Ordin privind dispunerea radierii din Registrul general Instituții Financiare Nebancare și din Registrul special Instituții Financiare Nebancare a Societății FORTIS LEASE ROMANIA IFN — S.A.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 854**

din 10 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale pct. III lit. A din Normele metodologice din 14 ianuarie 2011 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și a celor ale pct. III lit. A din Normele metodologice din 14 ianuarie 2011 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010, excepție ridicată de Camelia Bădescu în Dosarul nr. 8.149/2/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 968D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 8.149/2/2011, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale Normelor metodologice din 14 ianuarie 2011 pentru aplicarea dispozițiilor pct. III lit. A din Legea nr. 285/2010”**. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Camelia Bădescu cu prilejul soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 322 din 24 ianuarie 2013, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, sentință prin care s-a respins, ca neîntemeiată, solicitarea de anulare a „răspunsului privind contestația împotriva Ordinului nr. 1.253/C

din 2 iunie 2011 emis de secretarul de stat din Ministerul Justiției”.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile art. 6 din Legea nr. 285/2010 și cele ale pct. III lit. A din Normele metodologice din 14 ianuarie 2011 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 „nu au fost prevăzute a fi aplicate în condițiile art. 53 din Constituție și, ca atare, nu au o justificare legală, rezonabilă și obiectivă, fiind contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, în sensul că plata trebuie să fie egală pentru muncă egală, iar în sistemul public acest principiu este aplicabil în interiorul aceleiași ramuri, al aceluiași domeniu sau la același nivel, fiind posibile, însă, deosebiri întemeiate obiectiv și rezonabil între ramuri, domenii sau nivele, fără a se pune problema discriminării”.

6. Autoarea excepției apreciază că reglementarea criticată contravine și dispozițiilor constituționale ale art. 41 coroborate cu cele ale art. 1 alin. (3), întrucât „întreaga legislație a muncii se bazează pe principii generale, care au menirea să asigure desfășurarea raporturilor juridice de muncă într-un cadru legal, judicios și echitabil, apărarea deopotrivă a intereselor legitime, atât ale angajatorilor, cât și ale salariaților”. În acest context arată că dreptul la demnitatea în muncă este recunoscut la nivel constituțional, iar aplicarea prevederilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 o discriminează în mod direct întrucât, în calitatea sa de magistrat, este tratată într-un mod mai puțin favorabil decât colegii magistrați cu aceeași tranșă de vechime în funcția de magistrat, respectiv peste 20 de ani.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și arată, în esență, că „legiuitorul național a adoptat un text normativ care a creat discriminare între salariații aparținând aceleiași categorii profesionale, care îndeplinesc aceeași funcție, au același nivel de studii, aceeași calificare profesională, desfășoară aceeași activitate, același nivel al instanței, au aceeași vechime în muncă sau profesie”, ceea ce conduce la încălcarea principiului constituțional al egalității și nediscriminării.

8. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, potrivit căreia, „(1) În anul 2011, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din legea-cadru, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.

(2) În anul 2011, pentru personalul de conducere se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție pentru personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție», respectiv vechime în învățământ pentru personalul didactic de predare universitar și preuniversitar.

(4) Personalul care, în cursul anului 2011, desfășoară activități noi care presupun, potrivit legii-cadru, acordarea unor clase de salarizare succesive celei deținute pentru funcția respectivă beneficiază de o majorare a salariului de bază, respectiv a soldei/salariului de funcție, corespunzător numărului de clase de salarizare suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru.”

Constituie, de asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate și prevederile pct. III lit. A din Normele metodologice din 14 ianuarie 2011 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, care au următorul cuprins: „III. Angajarea, promovarea și avansarea personalului

A. Personalul care, în cursul anului 2011, trece într-o gradație superioară beneficiază suplimentar, în conformitate cu art. 11 din Legea-cadru nr. 284/2010, de clasele de salarizare succesive, iar salariul de bază i se majorează cu numărul de clase acordat înmulțit cu valoarea unei clase de salarizare de 2,5% din salariul de bază.

Exemplu:

Persoana încadrată în clasa de salarizare 41, având un salariu de bază de 1.305 lei și un spor de 131 lei, care, începând cu 1 mai 2011, trece din gradația 4 în gradația 5, beneficiază, începând cu 1 mai 2011, de clasa 42 de salarizare, un salariu de bază de 1.338 lei (1.305 * 1,025 și rotunjit) și un spor de 131 lei, în același quantum avut anterior.”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, reglementarea legală criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, raportat la dispozițiile art. 16

privind egalitatea în drepturi, precum și dispozițiilor constituționale ale art. 41 referitoare la muncă și protecția socială a muncii, coroborat cu cele ale art. 1 alin. (3) care prevăd că „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, prin raportare la aceleași norme din Legea fundamentală, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Decizia nr. 884 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012, Decizia nr. 6 din 17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 15 februarie 2013, și Decizia nr. 536 din 14 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 19 august 2015.

14. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că „avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate”, și a subliniat totodată faptul că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.

15. Așa fiind, Curtea a apreciat că prevederile art. 6 din Legea nr. 285/2010 nu contravin principiului constituțional al egalității în drepturi prevăzut la art. 16, întrucât acestea se aplică în mod nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice, și nu încalcă nici dreptul la muncă și protecție socială, statuat la art. 41 din Constituție.

16. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. III lit. A din Normele metodologice din 14 ianuarie 2011 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, norme aprobate prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice nr. 42/77/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 19 ianuarie 2011, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”. Așa fiind, obiect al controlului de constituționalitate îl formează legile sau ordonanțele, ca acte normative de reglementare primară, și nu actele de reglementare secundară, iar din această perspectivă excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. III lit. A din Normele metodologice din 14 ianuarie 2011 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 apare ca fiind inadmisibilă.

17. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Camelia Bădescu în Dosarul nr. 8.149/2/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. III lit. A din Normele metodologice din 14 ianuarie 2011 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 878

din 15 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. II art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și ale art. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 4 din Legea nr. 285/2010, art. II — art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 283/2011, art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012”, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă în Dosarul nr. 11.296/117/2013 al acestei instanțe.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Sindicatul Liber al Învățămintului Preuniversitar Clujean, cu sediul în Cluj-Napoca, a depus la dosar note de ședință în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Deciziile nr. 807 din 2 octombrie 2012 și nr. 553 din 15 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 30 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 11.296/117/2013, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 4 din Legea nr. 285/2010, art. II — art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 283/2011, art. 1 și art. 2 din Ordonanța de**

urgență a Guvernului nr. 84/2012 și art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012". Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de către Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă susține, în esență, că „problema juridică pe care părțile o ridică în soluționarea prezentului dosar este, în definitiv, o problemă de constituționalitate, indicând spre o discriminare creată pe cale legală, prin dispozițiile legale enunțate mai sus și prin celelalte dispoziții legale în legătură cu acestea, care conduc, printr-o aplicare coroborată, la o negare a dreptului pe care reclamanții — Sindicatul Liber al Învățămintului Preuniversitar Clujean — îl pretind asupra sporului de vechime”.

7. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele de ședință depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010; cele ale art. II art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ordonanță de urgență aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011; precum și prevederile art. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014.

Prevederile legale mai sus menționate au următorul conținut:

— Art. 4 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Valoarea de referință este de 600 lei.*

(2) *În anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare lege-cadru.*

(3) *Personalul plătit din fonduri publice se reîncadrează, începând cu 1 ianuarie 2011, pe clase de salarizare, pe noile funcții, gradații și grade prevăzute de legea-cadru, în raport cu funcția, vechimea, gradul și treapta avute de persoana reîncadrată la 31 decembrie 2010.*”;

— Art. II art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „*Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:*

Art. 1. — (1) *În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.*

(2) *În anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*”;

— Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012: „*În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.*”;

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012: „*Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.*”;

— Art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012: „*Pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea prim-ministrului și cele aflate sub controlul Parlamentului, ale cărui contracte colective de muncă își încetează valabilitatea după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, salariile se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, utilizându-se coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în această anexă și valoarea de referință prevăzută la art. 10 alin. (4) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.*”

11. În opinia instanței de judecată, autoarea a excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea subliniază că, așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 278 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 23 iunie 2015, prin Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nr. 330/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, s-a instituit un nou sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar. Deși s-a prevăzut reîncadrarea personalului bugetar pe noi funcții, gradații și grade, precum și în raport cu vechimea avută, art. 7 alin. (2) din această lege a stabilit că realizarea trecerii la noul sistem de salarizare se va face etapizat, astfel încât, în perioada de implementare, nicio persoană să nu înregistreze o diminuare a salariului brut de care beneficia. În acest scop, prin art. 30 alin. (5) din aceeași lege s-a prevăzut că, „în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 [...]”. De

asemenea, în partea a III-a a Legii nr. 330/2009 s-a prevăzut necesitatea adoptării unui nou proiect de lege, care să continue procesul de reformare a sistemului public de salarizare și ierarhizare. Prin urmare, reglementând un nou sistem de salarizare, legiuitorul a urmărit, în același timp, garantarea cuantumului salariilor, așa cum era acesta înainte de intrarea în vigoare a legii, sens în care au fost prevăzute dispoziții derogatorii, precum cele reglementate de art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, astfel încât reîncadrarea pe noile funcții, grade, gradații și în funcție de vechimea în muncă să nu atragă diminuarea veniturilor salariale ale unor categorii de personal.

13. Ca urmare a crizei economice traversate de România, prin art. 1 și art. 2 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, drepturile salariale ale personalului bugetar au fost diminuate cu 25%, începând cu data de 1 iulie 2010. Potrivit art. 16 alin. (1) din aceeași lege, această măsură urma să se aplice până la 31 decembrie 2010. Începând cu 1 ianuarie 2011 a intrat în vigoare Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nr. 284/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Această lege a prevăzut, de asemenea, reîncadrarea personalului pe clase de salarizare, pe noi funcții, gradații și grade. Deși reîncadrarea personalului bugetar, potrivit Legii cadru nr. 284/2010, s-a făcut începând cu data intrării în vigoare a acestei legi, art. 4 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, a stabilit, în mod derogatoriu, că în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în Legea-cadru nr. 284/2010, art. 1 din Legea nr. 285/2010 prevăzând însă majorarea cuantumului brut al drepturilor salariale cu 15%, raportat la cuantumul avut în luna octombrie 2010. Această dispoziție relevă aceeași intenție a legiuitorului, exprimată și prin art. 7 alin. (2) din Legea nr. 330/2009, de a nu diminua cuantumul salariilor unor categorii de personal ca urmare a reîncadrării potrivit criteriilor stabilite de Legea nr. 284/2010.

14. De altfel, analizând pe calea controlului de constituționalitate *a priori* dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010, Curtea Constituțională a precizat, prin Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, că „există o obligație pozitivă în sarcina legiuitorului ca, în momentul aplicării prezentei legi în privința determinării valorii salariului/soldei/indemnizației brute, indiferent de coeficientul de ierarhizare aplicabil diverselor categorii de personal plătit din fonduri publice, salariul/solda/indemnizația brută a acestora să fie la un nivel cel puțin aplicabil egal lunii iunie 2010”. Astfel, „pentru ca la momentul aplicării prezentei legi în privința determinării valorii salariului/soldei/indemnizației brute acestea din urmă să nu cunoască o scădere sub nivelul din iunie 2010, legiuitorul trebuie să stabilească o valoare de referință adecvată, superioară celei prevăzute în momentul de față prin art. 10 alin. (4) din lege”.

15. Prin Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, s-a prevăzut introducerea în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 a art. 11, care a prevăzut că, în anul 2012, cuantumului brut al drepturilor salariale se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fondurile publice pentru luna decembrie 2011. Ulterior, pentru a se reveni la cuantumului drepturilor salariale avute înainte de diminuarea acestora ca urmare a aplicării prevederilor

Legii nr. 118/2010, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, s-a dispus majorarea drepturilor salariale în două etape, începând cu 1 iunie 2012, respectiv cu 1 decembrie 2012.

16. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 prevăd în art. 1 menținerea drepturilor salariale la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012. Și această reglementare, ca și cele menționate mai sus, urmărește același obiectiv de a evita scăderea drepturilor salariale ale unor categorii de personal bugetar, scădere ce ar rezulta ca urmare a aplicării valorii de referință și coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Desigur, acest text de lege face inaplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 referitoare la stabilirea cuantumului drepturilor salariale, dar nu în sensul contracarării voinței legiuitorului, ci în sensul protejării dreptului la salariu, ca drept fundamental, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.658 din 28 decembrie 2010 și s-a concretizat în evoluția reglementării privind salarizarea personalului bugetar de la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 și până în prezent, astfel ca implementarea unui nou sistem de salarizare să nu conducă la diminuarea, în practică, a drepturilor salariale ale niciuneia dintre categoriile profesionale.

17. De altfel, Curtea reține că prevederile art. 4 din Legea nr. 285/2010, criticate în prezenta cauză, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 807 din 2 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 6 decembrie 2012, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, critica privind pretinsa contrariedade a acestor prevederi față de principiul constituțional al egalității în drepturi.

18. De asemenea, și prevederile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 au constituit, la rândul lor, obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 553 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2015, Decizia nr. 522 din 7 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 19 august 2015, Decizia nr. 475 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 11 august 2015, sau Decizia nr. 102 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 30 aprilie 2015, Curtea respingând, de fiecare dată, ca fiind neîntemeiate, criticile de neconstituționalitate formulate.

19. În esență, prin aceste decizii, Curtea a subliniat că „diferențele de salarizare apărute sunt rezultatul schimbărilor legislative care au intervenit de-a lungul timpului în această materie, în special între legislația anterioară anului 2010 și cea ulterioară acestui an, iar nu ca urmare a neacordării în anii 2012, 2013 și 2014 a salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent clasei de salarizare prevăzut de Legea-cadru nr. 284/2010.” Curtea a reținut, totodată, că „avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se face potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumul ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate.”

20. De asemenea, Curtea a subliniat faptul că „legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă”.

21. De altfel, în jurisprudența sa în materie, Curtea a reiterat dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică

legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013).

22. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă

marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

23. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă în Dosarul nr. 11.296/117/2013 al acestei instanțe și constată că prevederile art. 4 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. II art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și cele ale art. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 880

din 15 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (12) lit. b) pct. (ii) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 3 alin. (12) lit. b) pct. (ii) din Legea nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară”, excepție ridicată de „MetalGusty” — S.R.L. cu sediul în Chișcani, județul Brăila, în

Dosarul nr. 23.117/196/2014 al Judecătoria Brăila — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 978D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.536D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, excepție ridicată de aceeași autoare în Dosarul nr. 3.421/196/2015 al Judecătoria Brăila — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 978D/2015 și nr. 1.536D/2015, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

dispune conexarea Dosarului nr. 1.536D/2015 la Dosarul nr. 978D/2015, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, menționează că accesul liber la o activitate economică nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 15 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 23.117/196/2014, și Încheierea din 5 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.421/196/2015, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 3 alin. (12) lit. b) pct. (ii) din Legea nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de „MetalGusty” — S.R.L. cu sediul în Chișcani, județul Brăila, în cauze având ca obiect anularea unor procese-verbale de contravenție.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că „operatorii economici care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor metalice sunt supuși aceluiași tratament juridic aplicat operatorilor de date desemnați pe teritoriul României, care desfășoară activități de colectare ori prelucrare a datelor cu caracter personal”. Aceasta arată că „este obligată, sub sancțiunea unei amenzi în cuantum de la 10.000 până la 30.000 lei, să desfășoare o altă activitate decât cea aleasă liber, respectiv prelucrarea datelor cu caracter personal”, deși „nicio persoană nu poate fi constrânsă să desfășoare activități pe care nu dorește să le desfășoare” aducându-se astfel atingere libertății economice.

11. **Judecătoria Brăila — Secția civilă** opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate. Instanța de judecată apreciază, astfel, că accesul persoanei la o activitate economică nu este un drept absolut, iar instituirea anumitor condiții în care acesta să fie exercitat nu poate fi considerată neconstituțională, atâta vreme cât însuși art. 45 din Constituție permite stabilirea, prin legislația infraconstituțională, a condițiilor de exercitare a accesului la o activitate economică. Arată, de asemenea, că Legea fundamentală precizează expres că acest drept se realizează „în condițiile legii”, așa încât introducerea anumitor obligații legale corelative dreptului de acces liber al persoanei la o activitate economică este firească atâta timp cât acestea nu anihilează dreptul menționat.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. În punctul de vedere exprimat în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.536D/2015, **Guvernul** învederează faptul că accesul liber al persoanelor la o activitate economică și libera inițiativă sunt garantate, „în condițiile legii”, iar actul normativ criticat este o lege care enumeră în concret condițiile și obligațiile pe care o persoană juridică trebuie să le îndeplinească pentru a desfășura în mod legal activități în domeniul colectării/valorificării deșeurilor. Arată, totodată, că libertatea economică nu poate fi asigurată decât prin impunerea unui climat de disciplină economică la care agenții economici trebuie să se conformeze, așa încât legiuitorul are competența de a stabili și sancțiuni pentru nerespectarea regulilor stabilite. Așa fiind, consideră că prevederile de lege criticate nu contravin

dispozițiilor constituționale ale art. 45 și, în consecință, excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut prin dispoziitivul încheierilor de sesizare, îl constituie prevederile „art. 3 alin. (12) lit. b) pct. (ii) din Legea nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară”.

17. Având în vedere cadrul legislativ incident și prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora *„Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”*, Curtea constată că, în concret, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 1 alin. (12) lit. b) pct. (ii) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 30 martie 2011, aprobată cu modificări prin Legea nr. 17/2013, ordonanță de urgență modificată și completată prin Legea nr. 38/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 10 aprilie 2014. Aceste prevederi au următorul conținut: *„Operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru colectarea/valorificarea deșeurilor prevăzute la alin. (1) au următoarele obligații: [...]*

b) să completeze, cu respectarea legislației în materia protecției persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, un borderou de achiziție de deșeuri metalice feroase și neferoase și a aliajelor acestora, conform anexei care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, care va cuprinde: [...]

(ii) datele de identificare ale persoanei fizice: numele, prenumele, seria și numărul actului de identitate, codul numeric personal și domiciliul;”

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și celor ale art. 45 care consacră libertatea economică.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea de către legiuitor a unor măsuri mai restrictive cu privire la condițiile de achiziționare, de la persoane fizice, a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară a fost determinată, așa cum reiese, de altfel, din chiar preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011, de o serie de aspecte concrete, și anume numărul mare al cazurilor de furturi de materiale și componente ale infrastructurii feroviare și degradările aduse instalațiilor ca urmare a furturilor, cu consecința periclitării siguranței circulației trenurilor și, implicit, a amplificării premiselor producerii unor evenimente cu consecințe deosebit de grave, existând riscul de a nu se putea asigura condițiile de siguranță a circulației trenurilor din cauza furtului echipamentelor speciale

și crescând, în aceeași măsură, și valoarea pagubelor. Neadoptarea acestor măsuri putea afecta grav siguranța circulației prin crearea de perturbații majore în circulația și manevra trenurilor.

20. Așa fiind, scopul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 a fost acela de a interzice achiziționarea, de la persoane fizice, a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară, rutieră, aeriană, maritimă și fluvială, de transport cu metroul, de transport public și electric de suprafață, de irigații și desecări, în infrastructura pentru furnizarea utilităților de energie electrică, apă-canal, gaze și termoficare, în infrastructura aferentă operațiunilor de extracție, prelucrare, distribuție, transport și comercializare a gazelor naturale, a petrolului și a produselor petroliere, precum și în semnalizarea și dirijarea circulației pe drumurile publice, de tipul șinelor, pieselor aparatelor de cale, materialului mărunț de cale, contrașinelor, ecliselor, părților componente ale instalațiilor de siguranță circulației, cablurilor de semnalizare și telecomunicații, componentelor instalațiilor de electrificare, componentelor materialului rulant, instalațiilor de semnalizare și dirijare a circulației, semnelor de circulație, semafoarelor, capacelor căminelor de vizitare sau părților componente și altele asemenea, parazăpezilor sau părților componente ale unor construcții metalice destinate pentru protecția împotriva viscolului, avalanșelor, inundațiilor sau altor calamități, a căror lipsă produce ori poate produce evenimente sau accidente cu victime omenești.

21. Referitor la criticile formulate, Curtea constată că, potrivit art. 1 alin. (1¹) și (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2011, metalele feroase și neferoase și aliajele acestora pot face obiectul operațiunilor de comerț numai în anumite condiții.

22. În cauzele prezente, Curtea reține că nemulțumirea autoarei excepției de neconstituționalitate este determinată de obligația de a insera în borderoul de achiziție de deșeuri metalice feroase și neferoase și a aliajelor acestora, datele de identificare ale persoanei fizice de la care achiziționează asemenea deșeuri, astfel cum prevăd dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2011.

23. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (exemplu fiind Decizia nr. 768 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2015), principiul libertății economice constituie, împreună cu libera inițiativă, fundamentul economiei de piață, având un conținut normativ

complex, care privește atât începerea unei activități economice, cât și desfășurarea acesteia într-un mediu concurențial nedistorsionat de bariere legale discriminatorii și practici anticoncurențiale, abuzive sau neloiale. În considerarea specificului economiei de piață, rolul statului este limitat la crearea cadrului general, economic, social și politic, necesar pentru derularea activității operatorilor economici, ceea ce implică adoptarea unor reglementări restrictive, dar în limitele impuse de asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor, reglementări care nu pot afecta substanța drepturilor. Accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, prin interzicerea faptelor ilicite, prejudiciabile pentru societate sau pentru alte persoane (în acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 15 din 22 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 10 februarie 2004, Decizia nr. 119 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 23 martie 2006, și Decizia nr. 498 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 28 iunie 2012). Totodată, stabilirea unei fapte ce constituie contravenție (infracțiune) și a sancțiunii aplicate acesteia reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului și protecția concurenței loiale.

24. În consecință, libertatea economică nu este absolută, ci comportă anumite limite. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 45 din Constituție, atât accesul liber al persoanei la o activitate economică, cât și exercitarea acesteia se desfășoară „în condițiile legii”, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 929 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007, sau Decizia nr. 31 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 8 martie 2010. Ca atare, libertatea economică nu apare ca un drept absolut al persoanei, ci este condiționată de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale. Altfel spus, libertatea economică nu se poate manifesta decât în limitele impuse de asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.

25. Prin urmare, pentru considerentele mai sus expuse, Curtea constată că prevederile legale criticate nu contravin normelor constituționale invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de „MetalGusty” — S.R.L. cu sediul în Chișcani, județul Brăila, în dosarele nr. 23.117/196/2014 și nr. 3.421/196/2015 ale Judecătorei Brăila — Secția civilă și constată că prevederile art. 1 alin. (1²) lit. b) pct. (ii) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Brăila — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 881

din 15 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și a celor ale art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya-Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și a celor ale art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Tudor Andrei Raneti în Dosarul nr. 37.722/3/2014 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 985D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 37.722/3/2014, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și a celor ale art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Tudor Andrei Raneti într-o cauză având ca obiect „*pretenții — daune morale.*”

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că instituirea în sarcina cetățeanului (justițiabilului) a obligației de a ține evidența cererilor sale de asistență judiciară admise, precum și limitarea ajutorului public judiciar la 12 salarii medii pe an reprezintă „un abuz neconstituțional”. Totodată, apreciază că prin obligarea la plata anticipată a taxelor judiciare de timbru, prevăzută prin reglementarea legală criticată, se încalcă dreptul de acces liber la justiție.

6. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** opinează în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

7. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut prin dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile criticate au următorul conținut:

— Art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008: „*Cererea pentru acordarea ajutorului public judiciar se formulează în scris și va cuprinde mențiuni privind obiectul și natura procesului pentru care se solicită ajutorul public judiciar, identitatea, codul numeric personal, domiciliul și starea materială a solicitantului și a familiei sale, atașându-se înscrisuri doveditoare ale veniturilor acestuia și ale familiei sale, precum și dovezi cu privire la obligațiile de întreținere sau de plată. Cererea va fi însoțită și de o declarație pe propria răspundere a solicitantului în sensul de a preciza dacă în cursul ultimelor 12 luni a mai beneficiat de ajutor public judiciar, în ce formă, pentru ce cauză, precum și cuantumul acestui ajutor.*”

— Art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „*Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat, cu excepțiile prevăzute de lege.*”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare. În acest

sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 374 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 8 august 2014, Decizia nr. 1.077 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 4 februarie 2013, sau Decizia nr. 264 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 martie 2009, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi de lege.

13. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă reprezintă transpunerea în planul legislației interne a Directivei Consiliului Uniunii Europene 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii. Scopul acestei reglementări este prevăzut la art. 1 și constă în „asigurarea dreptului la un proces echitabil și garantarea accesului egal la actul de justiție, pentru realizarea unor drepturi sau interese legitime pe cale judiciară, inclusiv pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești sau a altor titluri executorii”. În vederea realizării acestui deziderat, legiuitorul a reglementat ajutorul public judiciar ca formă de asistență acordată de stat, în condițiile legii, oricărei persoane fizice, în situația în care aceasta nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale. Prin această reglementare se urmărește asigurarea efectivității dreptului de acces la justiție, prin stabilirea unor minime și rezonabile condiții.

14. Prin urmare, Curtea a constatat că nu poate reține critica de neconstituționalitate potrivit căreia actul normativ criticat, în ansamblul său, împiedică accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, din moment ce tocmai înlesnirea realizării acestor drepturi reprezintă scopul declarat al reglementării. În acest context, Curtea a apreciat că stabilirea unei sume maxime echivalente cu 12 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea, până la care se poate acorda, cumulat, în cursul unei perioade de un an, ajutorul public judiciar, nu este de natură a împiedica accesul

liber la justiție sau exercitarea dreptului la un proces echitabil. Stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din această ordonanță de urgență, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngradi în acest mod accesul efectiv la justiție.

15. Referitor la critica privind art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, Curtea observă că, deși aceste prevederi nu au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate până la data pronunțării prezentei decizii, soluția legislativă criticată se regăsea, inițial, în cuprinsul art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru (în prezent abrogată), iar asupra constituționalității acestor din urmă prevederi de lege Curtea s-a mai pronunțat, exemplu fiind, în acest sens, Decizia nr. 839 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 7 decembrie 2012.

16. Astfel, Curtea a reținut că reglementarea legală criticată nu aduce atingere accesului liber la justiție, deoarece „plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora. La finalul procesului judiciar, sarcina suportării cheltuielilor judiciare, inclusiv a celor constând în plata taxelor de timbru, revine persoanei care a căzut în pretenții sau care, în cauzele nelitigioase, a beneficiat de prestațiile efectuate, în condițiile legii, de organele de justiție.”

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tudor Andrei Raneti în Dosarul nr. 37.722/3/2014 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că prevederile art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și cele ale art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea stemelor comunelor Bărbulești, Ciochina, Grindu și Valea Măcrișului, județul Ialomița**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Bărbulești, Ciochina, Grindu și Valea Măcrișului, județul Ialomița, prevăzute în anexele nr. 1.1—1.4.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1—2.4.

(3) Anexele nr. 1.1—1.4 și 2.1—2.4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Vasile Dîncu

București, 18 februarie 2016.
Nr. 104.

ANEXA Nr. 1.1)*

ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Bărbulești, județul Ialomița

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Bărbulești,
județul Ialomița

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Bărbulești se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp albastru, se află trei snopi de spice de aur, așezați 2:1.

În partea inferioară, în câmp roșu, se află o covată cu trei linguri, totul de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Snopii de spice reprezintă terenurile agricole și ocupația de bază a locuitorilor, iar cifra lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Covata și lingurile evocă măiestria locuitorilor în privința meșteșugurilor, activitate practică încă din Evul Mediu.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.2*)ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Ciochina, județul Ialomița

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Ciochina,
județul Ialomița

Descrierea stemei

Stema comunei Ciochina, potrivit anexei nr. 1.2, se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint.

În partea superioară se află un cap de berbec de argint, orientat spre dreapta. Capul de berbec este flancat în partea dreaptă de un spic de grâu de aur, iar în partea stângă de floarea-soarelui de aur.

În vârful scutului se află un pod pe piloni cu două arcade din zidărie de piatră, surmontat de o balustradă în formă de epsilon așezată orizontal, cu vârfurile în jos, din care pornesc spre zidărie patru bare inegale, așezate două dreapta, două stânga, totul de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Capul de berbec reprezintă una dintre ocupațiile de bază ale locuitorilor, creșterea animalelor.

Spicul de grâu și floarea-soarelui simbolizează bogăția agricolă a zonei.

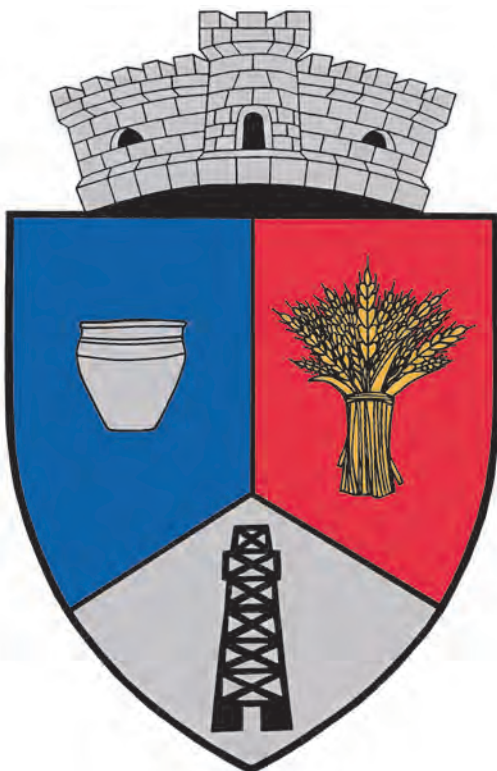
Podul face referire la singura trecere peste râul Ialomița (reprezentat de brâuul undat), de la Urziceni până la Călărași, localitatea fiind atestată din vremea lui Mircea cel Bătrân ca fiind așezată la vadul de trecere al râului Ialomița.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.2 este reprodușă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.3*)ANEXA Nr. 2.3

STEMA
comunei Grindu, județul Ialomița

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Grindu,
județul Ialomița

Descrierea stemei

Stema comunei Grindu, potrivit anexei nr. 1.3, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în furcă răsturnată.

În dreapta, în câmp albastru, se află un vas ceramic de argint tip oală, cu trei rânduri de caneluri și buză răsfrântă.

În stânga, în câmp roșu, se află un snop de spice de grâu de aur.

În vârful scutului, în câmp argintiu, se află o sondă neagră.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Vasul simbolizează vestigiile arheologice identificate pe teritoriul localității, aparținând Epocii Fierului.

Snopul de grâu și sonda reprezintă bogăția solului și subsolului, precum și ocupațiile locuitorilor, agricultura și extracția petrolului.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.3 este reprodușă în facsimil.

STEMA
comunei Valea Măcrișului, județul Ialomița

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Valea
Măcrișului, județul Ialomița

Descrierea stemei

Stema comunei Valea Măcrișului, potrivit anexei nr. 1.4, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp roșu, se află două ramuri de măcriș.

În partea inferioară, în câmp albastru, se află o dropie de argint, văzută din profil spre stânga, între două spice de grâu de aur, poziționate dreapta-stânga.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Ramurile de măcriș, care acopereau în secolul trecut o vale din zonă, dau denumirea localității.

Dropia reprezintă pasărea-simbol a Bărăganului.

Spicele de grâu reprezintă bogăția în grâne a localității, iar numărul lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.4 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSCI0153 Pădurea Glodeasa

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 105.771/2015 al Direcției biodiversitate, ținând cont de Decizia SEA nr. 6.009/2014, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Prahova, Avizul Ministerului Culturii nr. 6.080 din 16 octombrie 2015, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 211.252 din 21 octombrie 2015, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 73.591 din 31 august 2015 și Adresa Direcției generale păduri nr. 154.864/I.M. din 6 octombrie 2015,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSCI0153 Pădurea Glodeasa, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul sitului Natura 2000 ROSCI0153 Pădurea Glodeasa, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Iulian Jugan,
secretar de stat

București, 14 decembrie 2015.
Nr. 1.970.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea Societății NEW VISION BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare-reasigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 1.013 din 3 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea NEW VISION BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în comuna Bănești, D.N. 1, km 68, județul Prahova, J29/1903/27.07.2007, CUI 22179331/30.07.2007, RBK-633/08.06.2010, reprezentată legal de domnul Nedelcu Romulus în calitate de administrator,

a constatat următoarele:

Societatea NEW VISION BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea NEW VISION BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în comuna Bănești, D.N.1, km 68, județul Prahova, J29/1903/27.07.2007, CUI 22179331/30.07.2007, RBK-633/08.06.2010, reprezentată legal de domnul Nedelcu Romulus în calitate de administrator, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare-reasigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare-reasigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

București, 2 martie 2016.
Nr. 541.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind dispunerea radierii din Registrul general Instituției Financiare Nebancare și din Registrul special Instituției Financiare Nebancare a Societății FORTIS LEASE ROMANIA IFN — S.A.**

Având în vedere fuziunea dintre Societatea BNP PARIBAS LEASING SOLUTIONS IFN — S.A. (societate absorbantă) și Societatea FORTIS LEASE ROMANIA IFN — S.A. (societate absorbită),

în baza art. 28 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebankare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 27/2014,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea din Registrul general Instituției Financiare Nebancare și din Registrul special Instituției Financiare Nebancare, ținute la Banca Națională a României, a Societății FORTIS LEASE ROMANIA IFN — S.A., cu sediul în București, Calea Floreasca nr. 27, sectorul 1, înregistrată la

oficiul registrului comerțului cu nr. J40/14859/2003, cod unic de înregistrare 15876484, înscrisă în Registrul general și în Registrul special la secțiunea k) „Activități multiple de creditare” cu nr. RG-PJR-41-110039, respectiv nr. RS-PJR-41-110042.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 24 februarie 2016.

Nr. 152.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

